

คำวินิจฉัยของประธานศาลอุทธรณ์

ที่ ๒๘๓/๒๕๖๑

ศาลอุทธรณ์

วันที่ ๑๖ เดือน พฤษภาคม พุทธศักราช ๒๕๖๑

คดีของศาลแพ่ง

หมายเลขดำที่ ผบ.๘๐/๒๕๖๑

ระหว่าง	{	นางชญาชล ชูตระกูลใหญ่	โจทก์
		บริษัทซีดี ลิสซิ่ง จำกัด	จำเลย

โจทก์ฟ้องว่า เดิมโจทก์ทำสัญญาเช่าซื้อรถยนต์จากจำเลยแล้วผิดนัดชำระค่าเช่าซื้อ จำเลยจึงบอกเลิกสัญญาและยื่นฟ้องโจทก์กับพวกต่อศาลจังหวัดธนบุรี ตามคดีหมายเลขแดงที่ ผบ.๓๗๙๑/๒๕๕๗ ต่อมาศาลจังหวัดธนบุรีพิพากษาให้โจทก์กับพวกร่วมกันส่งมอบรถคืน หากคืนไม่ได้ ให้ใช้ราคาแทน กับให้ชำระค่าเสียหายแก่จำเลย โจทก์และจำเลยทำบันทึกข้อตกลงเพื่อชำระหนี้ ตามคำพิพากษา และโจทก์ชำระหนี้แก่จำเลยครบถ้วนแล้ว แต่จำเลยไม่จดทะเบียนโอนและไม่ส่งมอบ สมุดทะเบียนรถยนต์คืนแก่โจทก์ ทำให้โจทก์ได้รับความเสียหาย ขอให้บังคับจำเลยจดทะเบียนโอน และส่งมอบสมุดทะเบียนรถยนต์ กับให้ชำระค่าเสียหายแก่โจทก์

จำเลยให้การขอให้ยกฟ้อง

จำเลยยื่นคำร้องขอให้ประธานศาลอุทธรณ์วินิจฉัยว่าเป็นคดีผู้บริโภครหรือไม่

พิเคราะห์แล้ว ตามพระราชบัญญัติวิธีพิจารณาคดีผู้บริโภค พ.ศ. ๒๕๕๑ มาตรา ๓

คดีผู้บริโภคหมายความว่า (๑) คดีแพ่งระหว่างผู้บริโภคหรือผู้มีอำนาจฟ้องคดีแทนผู้บริโภค ตามมาตรา ๑๙ หรือตามกฎหมายอื่น กับผู้ประกอบการธุรกิจซึ่งพิพาทกันเกี่ยวกับสิทธิหรือหน้าที่

/ตามกฎหมาย ...

ตามกฎหมายอันเนื่องมาจากการบริโภคสินค้าหรือบริการ และ (๓) คดีแพ่งที่เกี่ยวพันกันกับคดีตาม (๑) ได้ความตามคำฟ้องและคำให้การว่า จำเลยประกอบธุรกิจให้เช่าซื้อรถยนต์และให้โจทก์เช่าซื้อรถยนต์โดยเรียกค่าเช่าซื้อเป็นค่าตอบแทนตามทางการค้าปกติของตน ซึ่งตามพระราชบัญญัติวิธีพิจารณาคดีผู้บริโภค พ.ศ. ๒๕๕๑ มาตรา ๓ และพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. ๒๕๒๒ มาตรา ๓ การซื้อและขาย หมายความว่ารวมถึงเช่าซื้อและให้เช่าซื้อด้วย จำเลยซึ่งเป็นผู้ให้เช่าซื้อจึงอยู่ในฐานะเป็นผู้ขายและผู้ประกอบธุรกิจ ส่วนโจทก์ซึ่งเป็นผู้เช่าซื้อ ไม่ปรากฏว่าแสวงประโยชน์โดยตรงทางธุรกิจจากรถยนต์ที่เช่าซื้อจึงอยู่ในฐานะผู้ซื้อและผู้บริโภคตามบทบัญญัติแห่งกฎหมายดังกล่าว เมื่อโจทก์ผิดนัดชำระค่าเช่าซื้อ จำเลยจึงบอกเลิกสัญญาและยื่นฟ้องโจทก์เป็นคดีผู้บริโภคต่อศาลจังหวัดธัญบุรี ซึ่งในคดีดังกล่าวไม่มีการโต้แย้งว่าไม่เป็นคดีผู้บริโภค จำเลยจึงยังคงมีสถานะเป็นผู้ประกอบธุรกิจ โดยมีโจทก์เป็นผู้บริโภคเช่นเดิม แม้คดีเดิมศาลจังหวัดธัญบุรีวินิจฉัยว่าสัญญาเช่าซื้อเลิกกันและพิพากษาให้โจทก์กับพวกชำระหนี้แก่จำเลยแล้ว มีผลให้โจทก์และจำเลยต้องผูกพันตามคำพิพากษา คดีนี้จึงมิใช่คดีแพ่งระหว่างผู้บริโภคมกับผู้ประกอบธุรกิจซึ่งพิพาทกันเกี่ยวกับสิทธิหรือหน้าที่ตามกฎหมายอันเนื่องมาจากการบริโภคสินค้าหรือบริการตามพระราชบัญญัติวิธีพิจารณาคดีผู้บริโภค พ.ศ. ๒๕๕๑ มาตรา ๓ (๑) แต่ภายหลังศาลจังหวัดธัญบุรีมีคำพิพากษา โจทก์และจำเลยทำบันทึกข้อตกลงการชำระหนี้และโจทก์ชำระหนี้แก่จำเลยเสร็จสิ้นแล้ว จำเลยจึงต้องจดทะเบียนโอนและส่งมอบสมุดทะเบียนรถยนต์ที่เช่าซื้อ จึงเป็นกรณีที่โจทก์กล่าวอ้างว่าจำเลยต้องผูกพันตามบันทึกดังกล่าว คดีนี้จึงเป็นคดีแพ่งที่เกี่ยวพันกันกับคดีผู้บริโภคตามมาตรา ๓ (๓)

วินิจฉัยว่าเป็นคดีผู้บริโภค

